

λαχτίζω, λακτίζω.

λάχτισμα (τό), λάκτισμα.

λαχτισμένος, ὁ δεινοπαθῶν.

λεικάζω, μολύνω τι, ἐκ τοῦ λειχάζω, λείχω.

λειμασμένος, μεμολυσμένος.

λειψάδα, τό ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τεμαχίου ἀπὸ στερεοῦ σώματος σχηματισθὲν κενόν.

λειψή, ἡ ἀλλαχοῦ λειψόπιττα, ἄζυμος ἄρτος.

λέλε μ', ἐπιφώνημα σχετικαστικόν· «λέλε μ', τί μ' εὔρε».

λέφα, ἡ ἔμεσις αἵματος.

λευτερίδα, χρυσαλλίς, πεταλοῦδα.

λευρό, λειον.

λεχομανάω, ἀσθμαίνω, τό ἀλλαχοῦ **λαχανιάζω** καὶ **λοφάζω**.

ληόστα (τά), οἱ ἐλαιοπυρῆνες, ὅστ' αἰ, κόκκαλα τῆς ἐλαίας.

ληαγκρίζουν (τὰ μάτια του), λαμπυρίζουν.

ληακά καὶ **ληάκατα**, τὰ ἐντόσθια. Κατὰ συγκοπὴν τοῦ κοιλιᾶκα.

ληακό (τό), ὁ ἡλιακός, ἡ «ταράτσα».

ληανό, εἶδος ἀραβοσίτου, μὴ παράγοντος τὸν καρπὸν ἐντὸς λοβοῦ στάχυος. Καὶ **ληανοκαλάμπουκο**.

ληανοπλούμιστο, τό ἐπιχαρίτως πεποικιλμένον.

ληάνωμα (τό), ὁ ὀφθαλμῶν ἀμνός, ἀλλ' ἰδίως τό ψημένον μικρὸ βε-
τοῦλι Ἐπίσης τό κοπάδι τῶν ἀρνῶν καὶ κατσίκων ὅμοῦ. Ἐπίσης τὰ
χρήματα.

ληάρα, ἡ γονθρόμαλλος λευκὴ κάππα. Ἴσως ἡλικρή ἐκ τοῦ ἡλιάζειν,
θερμάνειν τὸν φέροντα.

ληάρος (ὁ), λευκός. Ἴδίως περὶ κυνός.

ληατρίζομαι, ὀδύρομαι, κόπτομαι.

ληιβανός, ἐπιθυμητός. Ἐνίοτε καὶ εἰς τὴν σημασίαν ὄρατος.

ληιένη (τό), ὕδροχόη μεταλλίνη, λάγνηρος.

ληικέρι (τό), μέγα πινάκιον χάλκινον ἢ ἀλλαχοῦ ἀπλάδα.

ληιόμηρος, ὁ ὀλιγόζωος. «... τὰ δεκοτῶ τ' ἀδέρφια τὰ λιογή-
μερα» δ. ζ.

ληίζα (ἡ), τό ὑφάλλμυρον καὶ ὀρεκτικόν φαγητόν. Ἴδε καὶ **ληιούδης**.

ληιθά (ἡ) καὶ **ληιθότοιχα** (τά), ὁ λιθότοιχος, δι' οὗ περιφράσσονται
αἱ ἄμπελοι ἢ τὰ περιδόλια.

ληιθοπέτι (τό), τό γύμνασμα τῆς λιθοβολίας, τό καὶ λιθάρι λεγόμενον.

ληιθωόρια (τά), σωρός λίθων.

ληιμώνω, κατακλύζω, πλημμυρίζω.

λήμπα (ἡ), τρύβλιον πῆλινον, ἡ λοπάς.

